

Závěrečná zpráva z exkurze na Ještěd

Ateliér Grafického designu a vizuální komunikace.
Prof. ak. mal. Rostislav Vaněk a as. Kristina Fišerová.
Zpracovala Kristina Fišerová.

Termín služební cesty a studijního pobytu: 25. 11. – 26. 11. 2009

Cesta na Ještěd byla koncipována jako dvoudenní, tuto destinaci jsme zvolili za účelem získání inspirace a nových námětů, cesta byla úzce spjata se zadáním semestrální úlohy, jejíž částí je práce s architektonickým objektem – manipulace v architektuře, 3D.

Odjezd z Prahy čtyřmi osobními automobily, 25. 11. 2009, příjezd 26. 11. 2009.

Ubytování – jedna noc na hotelu Ještěd.

Počet zúčastněných studentů – 18, dvě osoby pedagogický dozor.

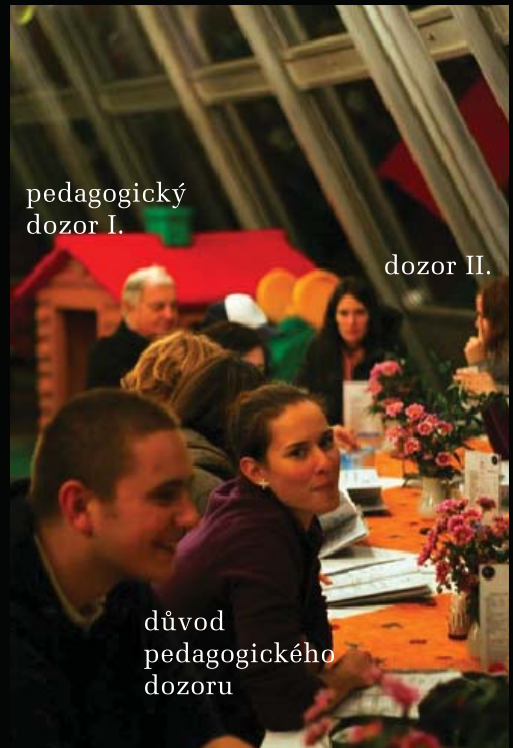

Ještěd

Ještěd

Ještěd

pedagogický
dozor I.

dozor II.

důvod
pedagogického
dozoru

kluk z plakátu

přednáška

teoretik

praktik

Dne 25. 11. 2009 Ateliér grafického designu a vizuální komunikace pocítil zvýšenou potřebu jet se podívat na objekt tvaru rotačního hyperboloidu. Tato potřeba vznikla z nutnosti nechat se inspirovat a splnit semestrální úkol – manipulace v architektuře, 3D.

Ještěd je kombinací televizního vysílače a horského hotelu, což studentům umožnilo na místě přespat a studovat stavbu v noci zevnitř. Cíl studijní cesty byl zvolen proto, že o kvalitách stříbrné budovy nikdo ze zúčastněných nepochyboval. Díky znalostem pana profesora Vaňka a přítomných teoretiků, kteří nelenili a přímo na ještědskou, vykachlíkovanou zeď namířili dataprojektor, jsme se ze zvlněných obrázků dozvěděli, že v šedesátých letech Karel Hubáček zasedl ke svému pracovnímu stolu a prodloužil kopec. Architekt, tak jak je to dnes v módě, porušil zadání soutěže a zvítězil. Spojil dvě budovy v jednu, v tu, která nás v noci z 25. 11. na 26. 11. Chránila proti vlivům povětrnosti.

K vysílači, který byl usnesením vlády č. 422/2005 zařazen mezi národní kulturní památky ČR jsme vyjeli čtyřmi soukromými vozidly různých barev a spotřeb, aby se studenti nenamohli a neponičili si na kopci obuv. Nahoře se všem posádkám vozů naskytl nádherný pohled na fascinující péřovou bundu jednoho z účastníků a krásný výhled na bydliště přítomné, hrdé studentky Radky Pitrmucové, která na každou otázku „co je to támhle?“ odpověděla, že to už je Polsko. S pocitem, že Polsko je na severu, jihu, východě a západě jsme se vydali na krátký výlet do lůna polské přírody. V dále zářilo polské město, podobné Liberci a Radka ochotně jednomu studentovi zodpověděla otázku, zda-li ještě existuje staříčká bobová dráha u Ještědu. (Prý už asi není.)

Cestou se nic zvláštního nestalo, povídali jsme si o tom jak máme rádi přírodu a některá zvířata a ve večerním šeru jsme minuli staříčkou bobovou dráhu. Lanovka od Horního Hanychova, ze které v noci není nic vidět, nás bezpečně vynesla k již zmíněnému dílu Karla Hubáčka.

Druhý den – návrat. Bezpečný příjezd do místa odjezdu.

Polsko

Polsko

dámská jízda

Foto: Karolína Kučerová
Atelier: www.gdvk.cz